

ΚΩΔΙΞ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ

Κώδιξ τῆς Μητροπόλεως Σηλυβρίας χαρτόδετος 0,36×0,26 ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1819 ἕως 14 Μαΐου 1876. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν σελ. 5—6 καὶ ἀκολουθεῖ ἡ Σελ. 1 εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρονται τὰ ἐξῆς: 1).

Ἀνεδεξάμενος τὴν ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας, ὁ Προκάτοχος ἡμῶν κῆρ Μακάριος, κατὰ τὸ αἰδίον ἰδ' ἀρχιεράτευσεν ἐν αὐτῇ χρόνον δύο. ἔπειτα δὴ μετακαλεσάμενος εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, καὶ διατρίψας ἐν τῷ Πατριαρχείῳ μῆνας ἑπτὰ, οἰκειοθελῶς καὶ ἀβιάστως ἔδωκεν τὴν παραίτησιν τοῦ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ χ' ὑ μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ τῷ ἁγῶκα ὀκτωμβρίου θ': καὶ κοινῆς συγκροτηθείσης συνόδου τῶν ἐνδημούντων ἁγίων ἀρχιερέων καὶ σεβαστῶν μοι γερόντων εἰς αἴρεσιν καὶ ἐκλογὴν ἀξιοῦντα καὶ ἀρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεξαμένου τὴν ποιμαντικὴν ράβδον. Σκέψεως Γενομένης, κοινῇ ψήφῳ καὶ κανονικῇ ἐκλογῇ, ἀπεκατάστησαν ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον Ἱεροδιάκονον ὄντα τῆς θεοσόστου ταύτης μητροπόλεως Σηλυβρίας, κατὰ δὲ τὸ αὐτὸν ἔτος νοεμβρίου ιε': ἦλθον εἰς τὴν Ἱεράν μου ταύτην μητρόπολιν, ἀπολαύσας μετὰ χαρᾶς καὶ εὐχαριστίας τοὺς εὐλογημένους χριστιανούς μου. εὐλόγησα αὐτοὺς κατὰ τὸ ἀπαραιτήτόν μου χθές, ὁ δὲ γε θεάνθρωπος Σωτὴρ ἡμῶν χριστὸς διὰ πρεσβευτῶν τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου Ἐνισχύσει. καὶ ὀδηγήσει καὶ με εἰς ποιμαντορίαν πνευματικὴν τοῦ ἐν χειρισθέντος μοι λογικοῦ ποιμνίου ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

ἀμήν

Ὁ Κύριος Διονύσιος ὑποβεβαιοῖ

Κώδιξ νέας τέτυκτο τῆς δ' ἐπαρχίας
ἐπ' ἀρχιθύτου Ποιμενάρου τε προσφάτου

1) Εἰς ὅλα τὰ ἐκ τοῦ κώδικος διειρηθήη ἡ ὀρθογραφία αὐτοῦ.

*Μισλινάκο
Σηλυβρίας:
Ἰερωνίμ
Αθήνα
τ.Ι.Δ. 1940
~231-254*

λογικοῦ ποιμνίου . . . τῆς Σηλυβρίας
 Διονύσιος κέκλητο κλήσει καὶ θέσει,
 ὃν χριστέ μου φώτισον, ἵνα εὐθύνη
 ψυχᾶς λογικᾶς εἰς νομάς σωτηρίου
 εἴτ' ἀξιώσων οὐρανῶν κληρουχίας
 μητρὸς δεήσει Παρθένου καὶ Πανάγνου.

Ὁ κώδιξ ἔχει ἐν ὄλῳ 282 σελ. ἐκ τῶν ὁποίων εἶνε λευκαὶ αἱ
 σελ. 61, 89, 108, 109, 118—233, 235—239, 251—252, 263, 266, 268, 275
 καὶ 280. Τὸ πλεῖστον περιέχει λογαριασμοὺς τῆς ἐκκλησίας μὲ ἐπι-
 κυρώσεις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τῶν ἀρχιερέων. Δὲν εἶνε ὄλα χρονο-
 λογικῶς καταγεγραμμένα.

Ἄν καὶ ὁ κώδιξ σημειοῖ ὅτι ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 1819 ἐν τούτοις
 οἱ καταχωρημένοι λογαριασμοὶ εἶνε ἀπὸ τοῦ 1823 καὶ ἐξῆς.

1822 (Σ. 2) Τῆ 6 Δεκεμ. προκαθημένης τῆς ἡμῶν ταπεινότητος
 παρόντων καὶ τῶν τιμιωτάτων προυχόντων τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπό-
 λεως, Προσεκαλέσαμεν τὸν κύρ βάλην, ἵνα παραδώσῃ τριῶν ἡμῶν
 χρόνων λόγον τῆς ἐπιτροπείας του, τοῦ κηροπωλείου... γροσ. 320 εἰς
 τὰ σπητάλια¹⁾ διὰ χειρὸς κυρ μησαλάκι.

1823 Ἰσον. Τῆ 14 Ἰανουαρίου προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινό-
 τητος καὶ τῶν τιμιωτάτων προυχόντων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας ὅτε
 ἅγιος πρωτοσύγγελος τοῦ ἁγίου τάφου κύρ Γεδεῶν καὶ συναίτης
 κύρ Πολύκαρπος ἠνοιχθη τὸ ἐν τῆ καθ' ἡμᾶς μητροπόλει κυτίον των
 καὶ ἐμετρήθησαν τὰ ἐν αὐτῷ σῶα γρόσια 322
 ἀφαιροῦνται τὸ ἐτήσιον τοῦ ἁγίου γέροντος καὶ φαμιλιάτικα 025

297

ἀφαιροῦνται κατ' ἔθος παλαιὸν τῷ ἁγίῳ τάφῳ

030

267

ταῦτα ἐμοιράσθησαν ἐξ ἡμισείας καὶ ἔλαβον ὁ καθείς ἀπὸ ἑκατὸν
 τριάκοντα τρία καὶ μισό.

Ἐξάρχος καὶ ἐπίτροπος τοῦ σεβαστοῦ Γέροντος Σηλυβρίας Παρ-
 θενίου ἐπιβεβαίω.

Εἰς τὴν ἰδίαν σελ. διὰ τὰ ὅμοια περίπου ποσὰ τῷ 1824 καὶ
 1825

1825 (Σ.4) Τῆ 23 Νοεμβρίου: Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότη-
 τος παρόντων καὶ τῶν Τιμιωτάτων κληρικῶν καὶ δημογερόντων ἐπροσ-

1) Σπητάλια=νοσοκομεῖα· φαίνεται νὰ ὑπῆρχε μικρὸν νοσοκομεῖον.

καλέσθησαν οἱ Τιμιώτατοι Ἐπίτροποι, ὃ τε κύρ χριστόδουλος καὶ κύρ
 νικολῆς, ἵνα παραδώσωσι τὸν λόγον τῆς ἐπιτροπείας των, ὃν καὶ
 παρέδωσαν ὡς κάτωθεν φαίνεται ἀπὸ 1820 αὐγ.: Αἱ ἔως 1825: νο-
 εμ.: 23 εἰς χρόνους 5 καὶ μῆνας 4.... Παράδες 1660 (=γρ. 415) εἰς ὄσα
 ἐδόθ.: τῷ πέτρῳ σπητάλιατζη...

1826 (Σ. 6) Τῆ 8η Ἰανουα. προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος
 παρόντων καὶ τῶν τιμιωτάτων κληρικῶν καὶ δημογερόντων τῆς μη-
 τροπόλεως παρουσιάσθη ὁ τιμιώτατος Χ' Δημήτριος φέρων τὸ ἐπὶ
 τοῦ Πινυχίου καὶ Ζωοδόχου τάφου, ὅπερ ἀνοίξαντες εὔρομεν σῶα
 γρόσια 377 20
 ἀφαιροῦμεν τοῦ ἁγίου Γέροντος καὶ φαμηλιάτικα 025 00
 352 20
 κατ' ἔθος τοῦ ἁγίου τάφου τὰ περδὰ (;) 030 00
 322 20

*Ἐξάρχος καὶ ἐπίτροπος τοῦ Σεβαστοῦ Γέροντος ἁγίου Σηλυ-
 βρίας Παρθενίου ἐπιβεβαίω.

1826 (Σελ. 5) Τῆ αὐτῇ (28 Νοεμβρίου) συσκέψεως κοινῆς γε-
 νομένης αὐθις ἐδιορίσθησαν οἱ ἴδιοι ἐπίτροποι ὅτε κύρ Πολυχρό-
 νης καὶ κύρ Γεώργιος, εἰς οὓς καὶ παρεδόθη τὸ κάτωθεν φαίνόμενον
 καπιτάλι:

λάδι ὄκ. 210, κερὶ ὄκ. 281, ἀσελπὲν ὄρ. 270, δίσκους ἀργυροῦς
 4, δίσκους πακιρένιους 7, κανιὰ ἀσημένια 3, χάλκωμα τῆς εἰκόνης 1,
 σαμδάνι τοῦ ἄρτου ἀργυροῦν 1, τάσι ἀργυροῦν 1, σεργούτζια 4,
 ἀσήμι δράμια 200, μάλαμμα κομμάτια 20, ποδιὰ μὲ σεντόνι 1, σταυ-
 ρὸς μαλαματένιος 1, κανδήλια ἀργυρὰ 12, βερεσέδια 649, σεντούκι
 πράσινον 1, εἰς μετρητὰ 1196
 τοῦ δακτιλίδι 0085
 1281

1857 (Σ. 8) Τῆ 15 φεβρ.: Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος
 Παρόντων καὶ τῶν τιμιωτάτων προυχόντων καὶ προκρίτων τῆς ἡμῶν
 μητροπόλεως...

γρ. 350: ὀφείλονται ὄσα ἐξοδεύθησαν εἰς σπητάλια καὶ ἄλλα
 ψιλλὰ ἔξοδα....

1827 (Σ.240) Φεβρουαρίου. Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος
 καὶ συνεδριάζόντων καὶ τῶν τιμιωτάτων Προκρίτων καὶ Δημογερόν-
 των τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως Σηλυβρίας, ἐθεωρήθη ὁ λογαρια-

σμός τῶν δύο σχολείων, τῆς τε ἑλληνικῆς¹⁾ καὶ κοινῆς καὶ ἐφάνησαν σύγουρα κεφάλαια καὶ τζουρούκικα τὰ κάτωθεν ὀνομαστί καταγραφόμενα.

σύγουρα κεφάλαια

γρσ 15723 παρὰ τοῦ μαχαλᾶ δι' ὁμολογία 1821 Ἰανν. α' πρὸς 60: γρσ. τὸ πουγγί τὸν χρόνον, ἐξ ὧν τὰ μὲν 1223, ἀπὸ κύρ Χριστόδουλον ἀπὸ κύρ Γιάνκον γρσ: 5500 τὰ λοιπὰ δι' ὁμολογιῶν κεφάλαια

1000 παρὰ τοῦ κοινοῦ δι' ὁμολογίας 1826: Ἰουλί. 15:

190 παρὰ τοῦ κύρ Χ' Πολυτίμου 822: 8βρίου 26:

200 παρὰ τοῦ ἀγίου οἰκονόμ. 821: 8βρίου 26

175 παρὰ τοῦ Σταυράκη Γζαβδόρογλου 821: 8βρίου 26.

17288 τὰ ἄνωθεν τοῦ οἰκονομ. κατὰ κοινὴν Γνώμην ἐχαρίσθησαν ὅθεν μένει ἐξοφλισμένος.

500 παρὰ τοῦ κύρ Παναγιώτη 822: 8βρίου 26.

250 παρὰ τοῦ κύρ δημητράκ. Μαυρούδ. 821: 8βρίου 6

1000 παρὰ τῶν ξαστερνῶν 825: 8βρίου 26

250 παρὰ τοῦ δημητρί κασάπη [ἢ κακούση] ἀπὸ ρέστα μαγαζι

19288 «γρόσια δεκαεννέα χιλιάδες καὶ δειακόσια ὀγδοήκοντα ὀκτώ. ἐξ ὧν ἡμεῖς σύρομεν ἐκ τῶν προκατόχων μας γνήσια ἐννέα χιλιάδες κεφάλαια τῶν σχολείων. Γνώμη δὲ κοινὴ προσεθήκαμεν ἐκ τῶν Παγγαρί τῆς ἐκκλησίας γρόσια 7723: ἦτοι γρόσια ἐπτὰ χιλιάδες καὶ ἐπτακόσια εἴκοσι τρία, ὡς φαίνονται ἄνωθεν. καὶ ἐγένετο ἡδη ὅλη ἢ πρόικα τῶν σχολείων ἢ ἀνωτέρω. Γνώμη δὲ κοινὴ ἡμῶν καὶ τῶν τιμιωτάτων τζορμπατζήδων καὶ δημογερόντων ἐξελεξάμενοι ἐδιωρίσαμεν ἐπιτρόπους τῶν διαλειφθέντων δύο σχολείων. τὸν τε τιμιωτάτον κύρ σωτήριον Βαφέα²⁾ καὶ τὸν τιμι κύρ Μανολάκην σωτηριάδην. διὰ τὴν ἐπιστατῶσι μετὰ ἀγάπης καὶ προθυμίας εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τῶν σχολείων. πρὸς οὐδὲ δεδώκαμεν καὶ τὰς ἄνω καταγεγραμμένας σύγουρας καὶ τζουρούκικας ὁμολογίας. ὡς φαίνονται ὀνομαστί καταγεγραμμέναι εἰς τὸ ἰδιαίτερον κατάστιχον ὅπου τοῖς ἐνεχειρίσαμεν.

1) Θὰ πρόκειται περὶ τοῦ ἔξω τοῦ νεκροταφείου ξυλίνου κτιρίου, τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη ἐπὶ Ἀρχιερέως Παΐσιου (1816—1818), ὡς ἐδείκνυεν ἡ ἄνω τῆς θύρας μαρμαρινὴ ἐπιγραφή. Μετὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῶν νέων σχολείων ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς οἰκία.—2) Πάππος ἐκ μητρὸς τοῦ γράφοντος, γνωστός ὑπὸ τὸ ὄνομα Σωτήρη Τζορμπατζῆς.

τζουρούκικα κεφάλαια

750: γρόσια παρὰ τοῦ κύρ ἀγαπητοῦ δι' ὁμολογίας ἀπὸ 816: Ἰαν α'

537: 20: παρὰ τοῦ ἀνέστη χ'' ἀθανάσογλου. ὁμολ 808: ἀπριλ. 23

100: παρὰ τοῦ ἔλευθερίου . . . ὁμολ 821: 8βρίου 26

108: 25: παρὰ τοῦ λαζαρή χαβαλῆς ἀπὸ Χ'' Κωστήν [ἴσως Χ'' Κωστάν]

270: παρὰ τοῦ ἀντώνη κελῆση [ἴσως καλῆς] 818: Ἰαν α'

1766: 5

89 παρὰ τοῦ ἀνέστη δανήλογλου . . . 818: Ἰαν α'

37: 20: παρὰ τοῦ Γεωργάκη καλο γιάκογλου [ἢ καλομάνογλου] 808: 26

110: παρὰ τοῦ ἀντώνη κεχαγια . . . 821: 8βρίου 26

1092: 20: παρὰ τοῦ σωτήρη ταζῆ . . . 812: Ἰαν α'

3095: 5:

3000: . . . παρὰ τοῦ ἀλέξη Βεζυρτζῆ 822: 8βρίου 26

6095: 5:

1000: παρὰ τῶν φαναριωτῶν: 822: αὐγού 14

7095: 5

100: παρὰ τοῦ κωνσταντῆ μαζούρογλου [ἢ μετζούρογλου] ἄνευ ὁμολογί

7195: 5 Οἱ λογαριασμοὶ κατ' ἔτος ἀνέρχονται εἰς 5000—10000 γρόσια. Ὁ Σηλυβρίας Ἱερόθεος βεβαιῶ

1827 (Σ. 7) Εἰς λησμόν 200 ὅσα ἔδωκαν εἰς ἀγορὰν μιᾶς σκλάβας τοῦ Χ'' Πολυτίμου καὶ 145 εἰς κατασκευὴν τοῦ τοβαρίου τοῦ ἀγίου Δημητ¹⁾ 12 Νοεμβρίου 1812 (ἴσως ΑΩΚΖ=1827) καὶ ὑπογράφη ὁ Σηλυβρίας Ἱερόθεος

(Σ. 8) 15 Νοεμβρίου, Γρ. 400 εἰς ἔξοδα τούρκων, 350 εἰς σπητάλια, εἰς κελὶ καὶ ἄλλα ἔξοδα.

1828 (Σ. 9) Ἐδόθησαν γρ. 50 ἀπὸ διδάσκαλον παρῆρησία του

(Σ. 240) Φεβρουαρίου 2: ἐθεωρήθη ὁ λησμός τῶν δύο σχολείων τῆς τε ἑλληνικῆς καὶ κοινῆς,

1828 (Σ. 241) Ἰανουαρίου 16: Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος καὶ συνεδριαζόντων καὶ τῶν τιμιωτάτων δημογερόντων τῆς

1) Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἐσώζοντο τὰ εἱρεῖπια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ,

καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως ἐθεωρήθη ὁ λογαριασμός ὅπου διὰ χειρὸς τοῦ κύρ σωτήρη ἐπιτρόπου τῶν δύο σχολείων καὶ ἐφάνη ὡς κάτωθεν σημειοῖται.

Ὁ κύρ σωτήρης Βαφεύς

Νὰ δώση

“Ὅσα ἔλαβεν ἀπὸ χ' πολύτιμον κεφάλαιον ὡς ἀντίκρου φαίνεται	γρσ.	200:
ἴσα ἀπὸ σάββαν πογιατζή διάφορον		100:
ἴσα ἀπὸ διαμαντῆ ἀφιέρωμα τῆς γυναικὸς τοῦ		50:
ἴσα ἀπὸ πολυχρόνην χαβαλές γιάνησι		20:
ἴσα ἀπὸ γιάνκον		30:
ἴσα ἀπὸ ἄγιον γέροντα διάφορον τῆς ἐπαρχίας		100:
ἴσα ἀπὸ Πέκτον διάφορον τῶν παλαιῶν ὁμολογιῶν		50:
ἴσα ἀπὸ Γεώργιον ἀνδρὶκ . . . ὁμοίως ὁμολ.		20:
ἀπὸ 2 : δόσεις τῆς ἐκκλησίας		13: 20
ἀπὸ χωρ. ξάστρον διάφορον ὁμολ.		150:
ἀπὸ μαχαλάν διὰ χειρὸς δημ.		1269:
		<u>2002: 20</u>

ἴσα μένουσιν σάλδον ἀπὸ ἀντίκρου ὅπου ἔχη νὰ λάβῃ ὁ κύρ σωτήρης

Νὰ λάβῃ

ἔξοδα διάφορα εἰς τὸ Ἑλλην. σχολεῖον,	γρσ.	19:
ρέστα μισθοῦ τοῦ Ἑλλην. διδ. τοῦ 1826: ἔτους		535:
ρέστα ὁμοίως τοῦ παιδαγωγοῦ ὁμοίως		417: 36
μισθὸς τοῦ παιδαγωγοῦ 6: μηνῶν		330:
εἰς λάδι τοῦ κοινοῦ σχολεῖου		7:
ἔξοδα εἰς τὰ τουβάρια τοῦ μοναστηρίου		38: 20
εἰς κεραμύδια		51: 20
ἔξοδα εἰς τὸν τὸν Ἑλληνικὸν διδάσκαλον		4:
εἰς σφουγγάρισμα σχολεῖου		3: 20
εἰς 2 : ψάθες		6:
τῷ διδασκάλῳ Ἑλληνικῷ μισθὸς 6: μηνῶν		450:
εἰς κάρβουνα τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολεῖου		40: 20
εἰς διάφορα ἔξοδα τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολεῖου		17: 20
εἰς κάρβουνα τοῦ κοινοῦ σχολεῖου		39: 10
εἰς διάφορα ἔξοδα τοῦ κοινοῦ σχολεῖου		28: 20
εἰς πέτρας τοῦ σχολεῖου		40:
τῷ νέῳ παιδαγωγῷ μηνιαῖα 2:		110:
κυρὰς ὅπου ἦλθεν ἀπὸ ἐπιβάτας		4: 20
ἔξοδα τοῦ ἰδίου τῷ καραμανλῆ		7: 20
	γρσ.	<u>2150: 6</u>

1829 (Σ. 11) ἐκ τῶν ὄλων δαπανῶν 7301 γρ. — γρ: 100 τὸν ἑλληνικὸν διδάσκαλον, διὰ χειρὸς τοῦ γέροντος, 150 διὰ ἐλεημοσύνην κοινὴν, 50 διὰ τὸ κοινὸν κουτὶ διὰ χειρὸς τοῦ γέροντος, 177 δι' ἕνα γιαφτάν διὰ νὰ λάβῃ τοῦ ἀγίου γεωργίου.

1829 (Σ. 242) λησμός ἐκκλησίας συντεταγμένος ὡς καὶ τοῦ 1829 καὶ εἰς σελ. 243 καὶ 245 τοῦ 1831. Οἱ κατόπιν λησμοὶ σημειοῦν μόνον τὰ ἔξοδα. Ἀπὸ 1870 καὶ 1872 (Σ. 90 καὶ 93) σημειοῦνται καὶ αἱ εἰσπράξεις (δοῦναι καὶ λαβεῖν)

1829 (Σ. 11) Δεκεμβρίου 30: εἰς τοὺς λησμούς
γρ. 100 τὸν ἑλληνικὸν διδάσκαλον διὰ χειρὸς τοῦ γέροντος
150 διὰ ἐλεημοσύνην κοινὴν
125 ἔξοδα διὰ ἀποθαμένους τῶν σπηταλιῶν
105 εἰς ἔξοδα τοῦ μερεμετιοῦ τῆς μητροπόλεως

1829 (Σ. 242) Ἰαν 24. Ἐκ τῶν δεδουλευμένων περυσινῶν διαφορῶν μένουσιν ἀνοικτὰ εἰς τὸν μαχαλάν γρσ 1900: ἦτοι γρόσια χίλια ἑννεακόσια καὶ γρσ 144 ἀπὸ βουτσᾶν ρέστα κυρὰ μαγαζίου τὰ ὅποια συμποσοῦνται ὄλα γρσ 2044: καὶ θέλουσιν τὰ συνάξουσιν οἱ ἐπίτροποι. Ἐκ τῶν ὁποίων εὐχαριστηθέντες καὶ εὐχηθέντες διὰ τὴν πρόθυμον αὐτῶν δούλευσιν, αὐθις κοινὴ Γνώμη ἐδιωρίσαμεν τὸν κύρ σωτήριον Βαφέα καὶ κύρ σταυρὴν σωτηρίου¹⁾ διὰ νὰ οἰκονομήσουσιν τὰς δύο σχολὰς μὲ προθυμίαν καὶ ἀγάπην. πρὸς οὐδὲ δεδώκαμεν τὰς ὀπισθεν καταγεγραμμένας ὁμολογίας, καταγεγραμμένας εἰς ξεχωριστὸν κατάστιχον ὅπου τοῖς ἐδώκαμεν.

Ὁ Σηλυβρίας Ἱερόθεος βεβαιοῖ.

1830 (Σ. 41): Σεπτεμβρίου α': Καταγραφή τῶν διαφορῶν γροσίων ὅπου λαμβάνομεν διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἱερᾶς Ἐκκλησίας ὡς φαίνεται κάτωθεν ὀνομαστί ἐν ὄλω γρ. 49175 μεταξὺ τῶν ὁποίων 1000 παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Γέροντος κυρίου Ἱεροθέου, 2500 παρὰ τοῦ Παύλου κεχαγιδᾶ δανειστοῦ δι' ὁμολόγου πρὸς πενήντα τὸ πουργί, 500 παρὰ τοῦ σγήταγα καπιτζόγλου, 15000 παρὰ τοῦ Ὁσμάν ἀγά ὀροντζόγλου, 5000 παρὰ τοῦ σαράφη διὰ χειρὸς ἀπτουλάχ ἀγά

1830 (Σ. 244) αὐτῶν φεβρουαρίου γ': προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος καὶ συνεδριαζόντων καὶ τῶν τιμιωτάτων ἐπιτρόπων, τζορπτζίδων καὶ Δημογερόντων καὶ τῶν τιμίων πρωτομαστόρων

1) Ὁ εὐεργέτης τῆς Κοινότητος, συνήθως λεγόμενος Σταυρῆ Βεζιρτζής, πάππος τοῦ Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ καὶ Ἀγίου Ὁρους κ. Σωκράτους Σταυρίδου.

ψωμάδων και σιμιτζίδων, ένεκρίθη δίκαιον, πρέπον, και ψυχοφελές και σωτήριο, ίνα άφιερώσωσιν οί ρηθέντες μαστόροι δε, τε ζήσος Νεφικτζής, κώστας ψωμάς, Νικόλαος σιμιτζής, τόλιος σιμιτζής και άλέξης άλτόρας τά κάτωθεν γρσ. όσα δ γρ. δι' όμολογιών ήσαν πρό καιροϋ άφιερωμένα παρ' αυτών εις τό μοναστήριον τοϋ άγίου Σπυρίδωνος, να μετατεθώσιν δε τά σχολεία τών πολιτών σηλυβρίας και να δια τό έξής μάλι αυτών τών σχολείων και να έχωσιν και αυτοί οί διαληφθέντες μαστόροι μέρος κτητορίας. διό και δια την περι τούτων ένδειξιν κατεστρώθη τό κεφάλαιον εις τόν παρόντα κώδικα, όπερ έπιβεβιωθέν παρ' ήμών και ύπογραφέν παρά τών ίδιων μαστόρων, μένει άναφαίρετον και άναπόσπαστον από την σχολήν.

Έπεται σημείωσις τών ποσών άνερχομένων εις γρ. 3055 και κάτωθεν ό Σηλυβρίας Ίερόθεος βεβαιοί

1830 (Σ. 243) Ίαν. 15. 600 τόν κύρ Δημον εις όλόκληρον χρόνον, 1000 τόν έλληνικόν διδάσκαλον, 5,20 ένα φανάρι τοϋ έλληνικοϋ διδασκάλου, 200 τόν έλληνικόν θά δοθοϋν.

1830 (Σ. 242) Ίαν. 24. αναφέρεται ό έτήσιος λ]σμός και εις τά έξοδο, 106 τῷ παιδαγωγῷ όποϋ άνεχώρησεν, 605 τῷ κύρ Δημῷ παιδαγωγῷ μισθόν 11 μηνών. 721,50 τῷ έλληνικῷ διδασκάλῳ όσα έδώκαμε μηνιαία εις μήνας 11.

1830 (Σ. 245) Φεβρ. 16. 900 μισθός τοϋ Κοινοϋ διδασκάλου έως Ίανουαρίου Α' 13,10 τῷ έλληνικῷ διδασκάλῳ δι' έξοδα του, 12,10 τῷ κοινῷ διδασκάλῳ δι' έξοδά του.

1830 (Σ. 246) Νοεμβρ. 16. Ό Κύρ Μαργαρίτης έπίτροπος σχολείων Γρ. 1250 τῷ γιαννάκη παιδαγωγῷ ένός χρόνου μισθόν 831 έτους, 780 τῷ κύρ άνανία έλληνικῷ διδασκάλῳ, 566 τῷ κύρ προκοπίῳ όμοίως, όμοίως, 1360 τῷ κύρ σταυράκη όμοίως όμοίως, 766 εις διάφορα έξοδα τών δύο σχολείων, 400 έτι τῷ γιαννάκη μηνιαία τέσσαρα από α' Ίαν.

1831 (Σ. 13) Εις τοϋς έπιτρόπους τών σχολείων γρ. 500.

Ίανουαρίου 13 : Προκαθημένης τής έμης ταπεινότητος παρόντων και τών τιμιωμάτων προυχόντων τής καθ' ήμās μητροπόλεως έθεωρήθη ό λογαριασμός τοϋ έσω παγγαρίου όποϋ δια έπιστασίας τοϋ κυρίου παρασκευά έπιτρόπου τής εκκλησίας . . . έως σημερον. όθεν ύποσημειοίται ως φαίνεται . . . γρ. 35 εις κράββατον . . .

(Σ. 14) Ίανουαρίου 13:

300 τῷ κύρ σωτήρη δια σχολεία ως φαίνεται εις τόν λ]σμόν τοϋ σχολείου,

152 τῷ κύρ σωτήρη δι' όσα ειχε να λάβη από λογαριασμόν σχολείου ως φαίνεται εις τόν λογαριασμόν.

500 τῷ κύρ μαργαρίτη νέῳ έπιτρόπῳ τών σχολείων.

1831 (Σ. 265). Καταγραφή άκριβής τών Ίερων σκευῶν και άμφίων τής καθ' ήμās Άγιωτάτης Μητροπόλεως τών εύρεθέντων έν τῇ καθ' ήμās έποχή αωλα: Δεκεμ. α' 1 μία μήτρα Άρχιερατική, 1 μία πατερίτζα ζητεφένια, 1 έν ώμοφόριον μικρόν σατέδικον κόκινον, 1 ένας σάκος παλαιός, 1 έν έπιτραχήλιον παλαιόν, 1 έν περιζώνιον καπνισμένον, 1 έν στιχάριον χρυσοϋν παλαιόν, 1 έν έπιγονάτιον κεντημένον παλαιόν, 1 μία ζυγή έπιμάνικα παλαιά, 1 έν τακήμι δικελοτρικερα άσιμένια, 1 έν μανδϋον παλαιόν, 1 έν χαζράνιον άπανοξένιον ταϋτα πάντα εύρίσκονται έν τῇ Μητροπόλει. Τά έν τῇ Έκκλησίᾳ εύρισκόμενα 2 δύο άγια άρτοφόρια άσιμένια, 4 τέσσαρα εύαγγέλια άσιμένια, 1 έν σατέδικον εύαγγέλιον . . . 2 δύο θυμιατά άσιμένια, 6 χρυσά φελώνια καινούρια. 6 έξ έπιτραχήλια χρυσά καινούρια, 4 τέσσαρες ζυγές έπιμάνικα καλήτ. 8 όκτώ έτι ζυγές παλαιοί, 12 δώδεκα έτι φελώνια κολανμήσικα 1), 9 στιχάρια κολανμήσικα, 10 δέκα έτι έπιτραχήλια κολανμήσικα, 6 έξ ώράρια μέτρια 6 έξ έτι ώράρια παλαιά, 6 άέρες κεντητοί καινούριοι, 3 τρεις έτι παλαιοί 7 έπτὰ στιχάρια κολανμ, 3 τρία περιζώνια άσιμένια, τό έν καπνισμένον. 10 δέκα καλίμαδα διάφορα, 5 πέντε σεντόνια τής άγίας τραπέζης, 3 τρεις ώραιας πύλης κολανμήσικας, 1 μία καλή καινούρια εύρισκομένη εις τό παγκάρι.

1832 (Σ. 15) Ίανουαρίου 13 : 165,20 εις τοϋς άγάδες πεσκεσλήκια

1834 (Σ. 18) Φεβρουαρίου α' : . γρ. 180 τῷ μόρτη 2)

1834 (Σ. 264). Καταγραφή τών κοινῶν πραγμάτων τών έν τῇ Ίερᾷ Μητροπόλει 1834 νοεμβρ. 8 : 18 δέκα και όκτώ μαξιλάρες σιγταν πεζι γεμάτες με λυνόξυλον εις τό συνοδικόν. 3 τρία μακάτια σιγταν πεζι εις τό συνοδικόν. 5 πέντε μεντέρια με λυνόξυλον εις τό συνοδικόν, 1 ένας περδές τοϋ έσω σεγταν πεζι εις τό συνοδικόν, 5 πέντε περδέδες παραθυρίων πεζι έγκλέζικον εις τό συνοδικόν, 6 έξ σκεπάσματα άσπρα εις τό συνοδικόν. 2 δύο μητέρια με μαλι εις τόν μικρόν όντᾶ 1 ένα μεντέρι με λυνόξυλον εις τό κάτω όντᾶ. 5 πέντε μαξιλάρες με λυνόξυλον παλαιαίς τοϋ κάτω όντᾶ. 1 έν μεντέρι με

1) Λ. Τ. Μεταχειρισμένα.

2) Νεκροκομιστής.

λυνόξυλον εις τό γιατάκ ὀδασί¹⁾ 1 ἕνας ταυλάς τοῦ μανκαλίου ἄσπρος παλαιός. 1 μία λεκάνη ἄσπρη με Ἰπρητι χωρίς καπάκι παλαιά. 2 δύο τετζερέδες ὁ ἕνας με καπάκι παληοί, δύο σαχάνια τὸ ἕν λευγκέρι παληόν. 3 τρία βουτζιά παληά. Τὰ ἀρχιερατικά. 1 ἕνας σάκος πράσινος παληός. 1 ἕν στιχάρι σεβαΐ σταχτόν παληόν. 1 ἕν ὀμοφόριον ἀτλαζοτόν μικρόν παληόν. 1 ἕν ἐπιτραχίλιον ἄσπρον παληόν. 1 ἕν ἐπιγωνάτιον με σίπι κεντητόν παληόν. 1 ἕν μαντί παληόν. 2 δύο φυλάδες ἀρχιερατικῆς μαύρης παληᾶς. 1 μία μήτρα με τὸ κελήφι της. 1 ἕν ζευγάρι δικεροτρήκερα ἀσιμένα. 1 μία πατερίτζα σετεφένια. 1 ἕν χαζράνι με τοποῦτι φίλιτσι παλαιόν.

Ὁ Σηλυβρίας Ματθαῖος ὑποβεβαιοῖ

Ἄναστάσιος Δημητρίου, γιαννάκος Χ'' κωνσταντί, ράλις τοῦ γιογιάνι, θεόδωρος γεωργίου, τοῦ Χ'' κωνσταντί

1835 (Σελ 19) Φεβρουαρίου α ἔθεωρήθη ὁ λογαριασμός τοῦ ἴσου παγκαρίου καὶ μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρονται, 8435 τῷ μαργαρίτη ἐδόθησαν μετρητὰ διὰ οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας, 500 εἰς τὸν μαχαλάν διὰ τὴν βοήθειαν τοῦ ἀγίου γέροντος 200 διὰ φαμιλιάτικα τοῦ ἀρχιερέως μας.

1835 (Σ. 247—249) Ἀπριλίου 10: καταγραφὴ τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας τῶν γενομένων διὰ χειρὸς κυρίου μαργαρίτου Ἀγγελῆ ταυλαρίου μέχρι σήμερον 1835 Ἀπριλίου 10: Γρ. 87981,30 (ἔπεται λεπτομερῆς λ]σμός)

1837 (Σ. 21) Ἰανουαρίου 17: γρ. 600 τὸν κύρηλλον μόρτην

1838 (Σ. 265) αὐλὴ 10βρ: γ: φανερώνωμεν τὰ ὄσα πράγματα ἠύραμεν ἐν τῇ Ἱερᾷ μητροπόλει 18: μαξιλάραις σεγιτάν μπεζή γεμάταις με λυνόξυλον εἰς τὸ συνοδ. καὶ οὐδὲν ἕτερον. 3: τρεῖς μακάτια σεγιτάν μπεζί παρ' ὀμοια. 5: πέντε μεντέρια με λυνόξυλον. 1: μπερδὲς σεγιτάν μπεζή τῆς πόρτας συνοδ: 5 περτέδες παρ' ὀμοίως τῶν παραθύρων. 1 ταυλάς τοῦ μαγκαλίου παλαιός. 2: 1 λεκάνη ἄσπρη με ἱμπρίκι χωρίς καπάκι παλαιά, οἱ δύο τετζερέδες καὶ δύο σαχάνια ἐπωλήθησαν ἐκαταλύθησαν εἰς μίαν μπακιούρα. Τὰ ἀρχιερατικά 1: κορόνα με τὴ θήκη της 1: ζυγὸ δηκηροκτήκερα ἀσιμένα με τὴν θήκην των 1: μανδεῖα παλαιόν καὶ οὐδὲν ἕτερον 1: πατερίτζα σηντεφένια σεσαθρωμένη 1: ἕν χεζρένι παρ' ὀμοίως.

Ὁ Σηλυβρίας Ἰωαννίκιος βεβαιοῖ

1) Α. Τ. Κοιτών.

1839 (Σ. 24) Ἰαν. 12 ἐπὶ ἀπολογισμοῦ 37677 γρ. ἐδόθησαν «εἰς μηνιάτικα διδασκάλων ἑλληνικοῦ 5200, παιδαγωγῶν 1050—250 τζελεμπη τὸ ὄλον 1300, διακόνων 275 κράχτου 1375 καὶ εἰς ἕνα λεξικὸν βαρῆνου διὰ τὸ σχολεῖον ἀλληλο 125 καὶ εἰς δύο σώματα τοῦ πλουτάρχου εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ εἰς ἕνα τυπικὸν καὶ εἰς πακύρα (;) μητροπόλεως 189, εἰς τὸ καίκι τοῦ ἀγίου γέροντος μας 150, εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἔξοδα τῆς μητροπόλεως με τοὺς καϊκτοῖδες 336, εἰς κάρβουνα σχολείου 366, εἰς ἑλληνικὸν σχολεῖον εἰς μερεμετ 335, εἰς τὰ σχολεῖα διάφορα ψιλὰ ἔξοδα 78.

1840 (Σ. 27) Αὐγ. 30. τὸν διδάσκαλον ἑλληνικὸν εἰς 1 χρόνον 5200 τὸν κοινὸν διδάσκαλον εἰς 151)2 μῆνας 1985, εἰς κράχτην μισθὸς ἐνὸς χρόνου 1195 τὸν διάκονον ἕξ μηνῶν μινιαία 180.

1841 (Σ. 28) εἰς μηνιάτικα ἑλληνικοῦ διδασκάλου εἰς κοινὸν διδάσκαλον 1975

1842 (Σ. 25) Τελευταία σημείωσις διανομῆς κιβωτίου Παναγίου Τάφου. τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος καὶ τοῦ ἀγίου πρωτοσυγκέλου τοῦ παναγίου τάφου κυρίου μελετίου, καὶ τῶν τιμιωτάτων προυχόντων, παρεστάθη ὁ μαστρὸ παναγιώτης φέρων τὸ τοῦ παναγίου τάφου κουτεῖον, ἡπερ ἠνοιξαμεν καὶ ἐμετρήσαμεν γρ. 414:

τὸ ἐτήσιον τοῦ ἀγίου γέροντος 25: καὶ τοῦ ἀγίου τάφου κατ' ἔθος παλαιόν 30: καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἕξ ἡμισείας ἐμερίσθησαν.

(Σ. 30) εἰς μηνιάτικα ἑλληνικοῦ 4800 παιδαγωγῶν 1830 κλ.

1842 (Σ. 29) Αὐγούστου 20: γρ. 145 εἰς ἕνα ξυλοκράβατον τὸν δωγραματζῆν

1842 (Σ. 29) Αὐγούστου 26: 110 εἰς δύο σκλάβους τὴν πανήγυριν μία γυναῖκα φιλιποπολίτισσα ὅπου ἐσκότωσαν τὸν ἄνδρα της καὶ τὸν καλπουζάνη χαρσλήκια

(Σ. 30), 335 εἰς μίαν γνωστὴν ὑπόθεσιν με κοινὴν γνώμην εἰς Χ. Κωνσταντῆ καὶ πετρότζης ἐδόθησαν

125, τὸν σοῦγιουλτζῆν ὅπου ἐχρεωστοῦσαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ διὰ προσταγῆς τῆς ἐξουσίας μᾶς ὑπεχρέωσαν νὰ πληρώσωμεν.

1843 (Σ. 31) εἰς μισθὸν ἑλληνικοῦ διδασκάλου χρονικὸν μηνῶν 12 γρ. 4800, τὸν κύρ Γιαννάκην παιδαγωγὸν μισθὸν τοῦ μηνῶν 4 γρ. 667.

1846 (Σ. 32) Ἰανουαρίου 4:

11200 μηνιαία δύο αϊτών του έλληνικού διδασκάλου και τεσσάρων μεινών

4676 του παιδαγωγού διδασκάλου παρ' όμοίως

(Σ. 36) 'Ιανουαρίου 20:

1847

4800 εις διδάσκαλον έλληνικόν χρονικόν μισθόν του

2050 εις τόν διδάσκαλον παιδαγωγόν και τόν παπα γιώργη βοηθόν του λείπων εις τήν πόλι

1846 (Σ. 110) 'Ιουλίου: ώδε έμφανίζεται τó δσον χρέος γίνεται διά τήν έπισκευήν τής άλληλοδιδασκτικής σχολής και διά τούς όντάδες των προσκυνητών προς 75 τó πόγγη κατετος

1846 (Σ. 111) αωμστ' φ 'Ιουλίου α: Προκαθημένης τής έμης ταπεινότητος μετά τών τιμιωτάτων Προκρίτων και δημογερόντων, άπεφασίσθη κοινή γνώμη, διά νά φχιασθη κοινό σχολεϊον άλληλοδιδασκτικόν, και διά τας άπείρου καταχρήσεις όπου άκολουθούσαν τó πάλαι μέσα εις τόν Ναόν τής Κυρίας ήμών Θεοτόκου, εις τας ήμέρας τής Πανυγήρεως, και μερικοί όντάδες διά τούς προσκυνητάς όπου έλθωνται εις τήν Πανύγηριν χάριν εύλαβείας, ώστε νά κατοικούν έκεϊ, και όχι εις τόν Σεβάσμιον Ναόν. διό έδιωρίσθησαν κοινή γνώμη έπιστάται τών Οικοδομημάτων, ότε Κύρ Μανόλης Χ' Γεωργίου και 'Αθανάσιος Θεοδώρου. και διά τήν Οικοδομήν ταύτην, έδαπανήθησαν γρόσια, ως φαίνοντε κατέμπροσθεν όνομαστή, ένχειρίσθησαν κοινή γνώμη, έξ αύτών τών γροσίων μερικά προς τούς Τιμιωτάτους Κύρ Μητάκον και Κύρ 'Ιορδανάκην¹⁾ διά νά προβλέψουν τά άναγκαϊα διά τήν οίκοδομήν ταύτην, ως φαίνονται κάτωθεν κατεστρωμένα όνομαστή.

Τό δλον τών δαπανηθέντων άνέρχεται εις Γρ. 7000²⁾.

1847 (Σ. 36) Εις τήν οίκοδομήν τών σχολείων Γρ. 4900, εις τόν άγιον Γέροντα διά του παραπορτίου Γρ. 250, εις τó λάδι τής μητροπόλεως τόν άγιον Γέροντα όκ. 50 Γρ. 212.20

1) Πατήρ του έκ των ίδρυτών και διευθυντών τής Τραπεζής 'Αθηνών Μιλτιάδου 'Ιορδανοπούλου.

2) 'Η σχολή αύτη ώκοδομήθη εις τόν περίβολον τής Μητροπόλεως και άπέναντι του κήπου τής 'Αρμενικής 'Εκκλησίας, χρησιμοποιουμένη μέχρι τής αναχωρήσεως των όμογενών κατοίκων. Κατεδαφίσθη δε ως και ή άλλη σχολή και οι ναοί μετά τήν αναχώρησιν των όμογενών.

1848 (Σ. 37) (σωμη') 'Ιαν. 21. Του 'Αγαθονίκου 'Ελληνικού διδασκάλου διά μηνιαία έξι και μισώ Γρ. 2600, του ίδιου διά ψαλτικό του μινιαία δύο και μισώ Γρ. 375, του Γιαννάκου κοινου Διδασκάλου διά μήνας έξ Γρ. 1080, του άλληλοδιδασκτικού Διδασκάλου διά μήνας έξ Γρ. 1900., εις άλληλοδιδασκτικόν σχολεϊον πίνακας, σανίδια, χαρτιά, λαγήνας, κορδέλλας και άλλα Γρ. 835

1848 (Σ. 279) 7βρίου α' συνελθόντες εις έν, οι Τιμιώτατοι πρόκριτοι τής Πολιτείας ταύτης, Κοινή γνώμη παρεκάλεσαν έμέ τόν ταπεινόν άρχιερέα των διά νά δηλώσω τήν άνέκαθεν καταχριστικήν συνείθειαν, τήν όποιαν είχομεν, διά νά καταβάζωμεν τήν ήμέραν τής Πανηγύρεως τήν 'Ιεράν και Σεβασμίαν εικόνα τής Κυρίας ήμών Θεοτόκου επί προφάσει του νά άπερνώσι κάτωθεν αύτης οι χριστιανοί' επικαμφείς τοίνυν κ'άγώ επί ταις παρακλήσεσιν αύτών, άπεφάσισα συνοδικώς 'να έκλείψη από του νυν ή τοιαύτη καταχριστική συνήθεια' διότι έκρινα ότι όχι μόνον δέν όφελούνται οι χριστιανοί έκ τής τοιαύτης καταχρήσεως, αλλά και μάλλον βλάπτονται ψυχικώς διό και ύποφαίνομαι.

'Ο Σηλυβρίας Σωφρόνιος

1849 (Σ. 40) Μηνιαία του άλληλοδιδασκτικού διδασκάλου Γρ. 4300, του 'Αναστασίου μηνιαία έπτά 7 Γρ. 2800, του παιδονόμου Γρ. 165, εις μόρτηδας χολέρας και έξοδα τών λειψάνων Γρ. 266

1849 (Σ. 114) Μαΐου 3 Σύν Θεφ άπεφασίσθη κοινή γνώμη διά νά γίνη 'Αλληλοδιδασκτικόν Σχολεϊον, διά έπιστασίας του Κυρίου 'Αναστασίου δημητρίου και Κυρίου Νικολάου 'Ιωάννου. και διά τήν οίκοδομήν ταύτην έξοδεύθησαν τά όσα γρόσια φαίνονται κάτωθεν καταστρωμένα όνομαστί και έγράφθησαν κατέμπροσθεν τών τιμοτάτων προκρίτων και δημογερόντων τής πολιτείας ταύτης

'Ο λησμός άνέρχεται εις Γρ. 33142,20 και φθάνει έως εις σελ, 116 και κάτω γράφει αυτά όλα έγιναν εις τήν οίκοδομήν τής 'Αλληλοδιδασκτικής σχολής, από 1849 Μαΐου έως 1851: 'Ιανουαρίου 24.

'Ο Σηλυβρίας Μελέτιος έπιβεβαιού

1851 (Σ. 43) 'Ιαν. 24. Τόν 'Αλληλοδιδάκτην μηνιαία 24 και 2 άραπάδες κάρβουνον 9815 τόν έλληνοδιδάσκαλον Μηνιαία 15 και μισό και έξοδα εις τόν έρχομόν του 6082, εις έλληνοδιδάσκαλον Γεώρ-

1) Πρόκειται διά τόν ναόν τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου (λεγόμενον ως έκ τής θέσεως του Παραπόρτι).

γιον Νιάγκαν 15 μηνιαία 6082 γ. εις την οικοδομήν της νέας Ἀλληλοδιδασκατικῆς σχολῆς 24463.

1852 (Σ. 47) Ἰανουαρ. 24. Εἰς Ζαχαρίαν ἀλληλοδιδάκτην μηνιαία τέσσαρα ἡμισυ 1835, εἰς Ἰωακείμ ἀλληλοδιδάκτην μηνιαία ἕν ἡμισυ 450, εἰς ἔμανουήλ ἀλληλοδιδάκτην μηνιαία τέσσαρα, 1400, εἰς ἑλληνοδιδάσκαλον γεώργιον ἐδόθησαν μηνιαία δώδεκα 4800.

1852 (Σ. 257) «Περὶ τραχώματος τοῦ ἀποθνήσκοντος»

Ἄνθιμος ἐλέου Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων]λεως καὶ Οἰκουμενικός Πατριάρχης

Ἄρ. Πρω. 1145/845 Ἱερώτατε Μητροπολίτα Σηλυβρίας καὶ ὑπέριμε ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφὲ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν μετριότητος κύρ Ζαχαρία χάρις εἴη τῇ αὐτῇ ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Τὸ ἀπὸ ἰζῆς τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου γράμματός ἐλάβομεν ἐν ᾧ εὔρομεν περικλειστον καὶ ἀντίγραφον Προικοσυμφώνου τοῦ Χ' Σταυρῆ Δημητρίου Πατρὸς τῆς Ἱερουσαλήμ¹⁾ πρὸς τὸν γαμβρόν αὐτοῦ Νικόλαον Ἀποστόλου, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτοῦ καὶ τῆς τυπικῆς συνηθείας, περὶ ἧς πληροφορεῖ τὴν Ἐκκλησίαν ἐξεδόθη ἡ περικλειστος νομικὴ ρήτρα²⁾, ἧς θέλει ποιῆσει χρῆσιν ἀνάλογον ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς ἐδόθη. καὶ πρὸς τὸ ἐνδιαφερόμενον μέρος καὶ πρὸς γνῶσιν της.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς. αωοβ Μαρτίου

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χῶ ἀδελφός

1853 (Σ. 50) «Ἐτι ἐδόθησαν τὸν κύρ σωτήριον πολυχρόνην πηγαινόντας εἰς ῥεδεστὸν διὰ βαπόρι γρ. 100 ἔτζιο (;) τῶν χαρατζιῶν γρ. 90 καὶ ἔξοδα τοῦ δρόμου του γρ. 118

1853 (Σ. 50) Ἰανουαρ. 24. Εἰς ἑλληνοδιδάσκαλον γεώργιον νιάγκα μηνιαία 9 Γρ. 3560 εἰς ἔμανουήλ ἀλληλοδιδάκτην κηδωνιέσν (;) μηνιαία 5,1500, εἰς ἀλληλοδιδάκτην μητιλιέον μηνιαία 6 Γρ. 2582, παιδονόμον μηνιαία 2 Γρ. 200.

1853 (256) Ἀντίγραφον γράμματός τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Μετρῶν Ζαχαρίαν ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1853, δι' οὗ τοῦ ἀγγέλλεται ἡ μετάθεσις του ἀπὸ τὴν ἐπισκοπὴν Ἐρυθρῶν.

1854 (Σ. 52) Ἰανουαρ. 24 Τὸ ἑλληνοδιδάσκαλον 4600, τὸν ἀλληλοδιδάκτην καὶ παιδονόμον μηνιαία πέντε 2750, τὸν Παιδονόμον Παναγιώτην διὰ μηνιαία τέσσαρα 1000 τὸν Ἀλληλοδιδάκτην Ἀναστάσιον 1750.

1) Μητρός τοῦ Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ.

2) Ἡ Νομικὴ ρήτρα δὲν εὑρέθη ἐν τῷ κώδικι.

1855 (Σ. 54) Ἰανουαρ. 24. Τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον διὰ μηνιαία 9 ἀπὸ Φεβρ. 15 μέχρι 9βρίου 15 Γρ. 4500, τὸν Ἀλληλοδιδάκτην διὰ μηνιαία 11 ἀπὸ Φεβρ. 15 μέχρι Ἰαν. 15 Γρ. 4400.

1856 (Σ. 56) Ἰαν. 24. Τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον μηνιαία 10 1/2 πρὸς γρ. 500 τὸν μῆνα 5250, τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον μηνιαία 4 πρὸς 550, 2200, τὸν Ἀλληλοδιδάσκαλον μηνιαία 7 1/2 α 450, ἔτερα 5 πρὸς 500 Γρ. 5875.

1857 (Σ. 57) Ἰανουαρ. 24. Τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον μηνιαία 12 α 700, τοῦ Ἀναστασίου Μιχαηλίδου Γρ. 8400, τὸν Ἀλληλοδιδάκτην μηνιαία 12 Γρ. 6900.

1857 (Σ. 58) 1600 διάφορα ἔξοδα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Θεοδοσίας Παράπορτιου καὶ μοναστηρίου¹⁾.

23977 εἰς ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς τῆς Ἐκκλησίας.

1858 (Σ. 62) Τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον μηνιαία 8 Γρ. 5100, τὸν ἴδιον μηνιαία 9 Γρ. 6400, τὸν Κυριακὸν Ἀλληλοδιδάκτην 1500. Τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον Σεραφίμ μηνιαία 3 Γρ. 2100, Λεξικὸν καὶ ἄλλα βιβλία τοῦ Ἑλληνικοῦ 274.

1858 (Σ. 63) Μεταξὺ τῶν δαπανηθέντων, 16367 διὰ τὰ σχολεῖα 11500 τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον μηνιαία 17.

274 λεξικὸν καὶ ἄλλα βιβλία τοῦ Ἑλληνικοῦ
1000 διὰ 11 εἰκόνας καὶ 2 βιβλία τοῦ ἑλληνικοῦ
1964 ἔξοδα εἰς σπητάλια σχολεῖον ἑλληνικὸν
4905 εἰς ἐλεημοσύνην ὄλου ἔτους

1859 (Σ. 64) ἑλληνοδιδάσκαλον Σεραφείμ μηνιαία 6 καὶ ἔξοδα ἀναχωρήσεως 4460, τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον Μιχαὴλ μηνιαία 6 4800, Ἀλληλοδιδάκτην Ἰωάννην μηνιαία 10 1/2 6380.

1859 (Σ. 97) μεταξὺ ἄλλων ὑπογράφει ταουλάριος Μαργαρίτης Ἀγγέλου, σκευοφύλαξ Σταθρος Σωτηρίου.

1860 (Σ. 67) Τὸν ἑλληνοδιδάκτην Ἀναστάσιον μηνιαία 12,

1) Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἐσώζετο μόνον μία μαρμαρινὴ στήλη εἰς τὴν πλατείαν ὅπου ἐλέγετο ὅτι ἦτο ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Θεοδοσίας, παρὰ τὸ Γιάρι. Παραπόρτι ἐλέγετο ὁ ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐκ τῆς παρ' αὐτὸν μικρᾶς θύρας τοῦ τείχους. Μοναστήρι ἐλέγετο ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος.

1800, τὸν Ἀλληλ. Ἰωάννην Μηνιαῖα 12 7800, τὸν Παιδονόμον 1650.

1860 (Σ. 69) Τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον Μηνιαῖα 11 1]2 Γρ. 9950. Τὸν Ἀλληλοδιδάκτην Ἰωάννην μηνιαῖα 12 7350, τὸν Παιδονόμον 1800.

1860 (Σ. 94) 8βρίου 27. Προκαθημένης τῆς ἐμῆς ταπεινότητος καὶ παρόντων τῶν τιμιωτάτων Προκρίτων καὶ δημογερόντων καὶ ἐξ ὧν τῶν Ἐσναφίων ἐθεωρήθη ὁ λησμός τῆς τε οἰκοδομῆς τῆς τε Ἑλληνικῆς σχολῆς καὶ Ἀλληλοδιδασκατικῆς τῶν ὁποίων ὁ θεμέλιος λίθος ἐβλήθη τῆ 3 Ἰουνίου 1859. Ἐπιστατῶν ὄντων τοῦ Κυρίου Πολυχρονίου Ἀνδρεάδου, Χριστοδοῦλου Σταυρίδου καὶ Δρόσου Μαργαρίτου, γραμματέως δὲ καὶ ταμίου τοῦ Κυρίου Ἐλευθερίου Σταυρίδου καὶ Νικολάου Χριστοδοῦλου ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ παρατίθεται ὁ λησμός τῆς σχολῆς. Καταλαμβάνει 3 σελίδας καὶ ἀνέρχεται εἰς Γρ. 323160. Ὑπογράφει : ὁ Σηλυβρίας Μελέτιος.

Εἰς σελ. 98—99 καταχωροῦνται οἱ συνδραμόντες διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς Σχολῆς, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιερεὺς Κύριος Μελέτιος Γρ. 3600 καὶ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων 1000.

1860 (Σ. 261) Ἀντίγραφον γράμματος τοῦ πατριάρχου Ἰωακείμ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1861 πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ζαχαρίαν περὶ διαθήκης τῶν περιουσιῶν τῶν χριστιανῶν καὶ σχετικῆς ἐγκυκλίου τῆς Κυβερνήσεως.

1861 (Σ. 57) Ἰουνίου 28: Ἐπιστολὴ πατριάρχου Ἰωακείμ πρὸς τὸν Σηλυβρίας Ζαχαρίαν ἀγγέλλουσα τὸν διορισμόν.

1861 (Σ. 70) 22703 εἰς Σχολεῖα ἐξ ὧν 9950 τὸν ἑλληνοδ. Ἀναστάσιον μηνιαῖα 14 1]2, τὸν Ἀγαθόνικον διὰ Μηνιαῖα 5 2500, δι' ἔξοδα του 300.

1862 (Σ. 71) Τὸν Ἀγαθόνικον Μηνιαῖα 12 6000, τὸν Ἀλληλοδιδ. Ζουμπουλίδην Μηνιαῖα 2 καὶ ἡμέρας 1107, τὸν Ἀλληλοδι Μηνιαῖα 10, Γρ. 5500, τὸν Ἀλληλοδι Βασίλειον 4000, τὸν Ἀγαθόνικον διὰ μηνιαῖα 12 Γρ. 6000.

1862 (Σ. 262) Σχέδιον ἰδιοκτησίας στασιδίων ἔχον ὡς ἐξῆς : Διὰ τοῦ παρόντος ἐκκλησιαστικοῦ γράμματος δῆλον γίνεται ὅτι ἐκ τῶν γυναικείων στασιδίων τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τὸ ὑπ' ἀριθμ. κείμενον ἔνθεν μὲν τὸ ὑπ' ἀριθμ.

Ἔνθεν δὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ.

ὑπάρχει κτήμα καὶ χρῆμα τῆς Κ.

Ὅπως, ἰσταμένη ἀκωλύτως ἐν αὐτῷ ἀκροᾶται τῶν ἱερῶν τελε-

τουργιῶν, ἐπὶ τοῖς ἐφεξοῖς ἀπαραιτήτοις ὄροις τοῖς ἐν τῷ προεκδομένῳ Συνοδικῷ περὶ στασιδίων Τόμῳ τοῦ αἰδίου Πατριάρχου κυροῦ Χρυσάνθου ἐνδιαλαμβανομένῳ καὶ ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν ἐπικεκυρωμένοις.

Α'. Ἡ χρῆσις καὶ κτήσις τῶν στασιδίων κληρονομικῶς περιέρχεται κατ' εὐθειαν εἰς μόνα τὰ γνήσια καὶ νόμιμα θήλα τέκνα, ἀποκλειομένου παντός ἄλλου συγγενικοῦ προσώπου τῆς κληρονομικῆς διαδοχῆς, εἴτε ἐξ ἀνιόντος βαθμοῦ, οἷον μητρός, μάμμης, προμάμμης κτλ. εἴτε ἐκ πλαγίου : οἷον ἀδελφῶν, ἐξαδελφῶν κτλ. ἐξ ἀγχιστείας κτλ.

Β'. Ἐν ἐλλείψει νομίμων παίδων, τὰ στασιδία μένουσιν ὑπὸ τὴν ὀλοσχερῆ κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἀναμφισβητήτως.

Γ'. Πᾶσα τυχόν, γινομένη πώλησις ἢ παραχώρησις στασιδίου εἰς ἄλλο πρόσωπον, ἄνευ ἀδείας καὶ συγκαταθέσεως τῆς κατὰ καιροὺς Ἐφορίας καὶ Ἐπιτροπῆς τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ, καὶ ἐπομένως, ἄνευ ἐπισήμου Γράμματος ὑπογεγραμμένου μὲν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορίας, ἐπικεκυρωμένου δὲ ὑπὸ τῆς Α. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὑπάρχει ὅλος ἄκυρος καὶ ἀνίσχυρος.

Δ'. Κατὰ πᾶσαν, ἐκ κανονικῆς πωλήσεως ἢ καὶ παραχωρήσεως, προερχομένην μεταβίβασιν τοῦ στασιδίου εἰς ἄλλο ὄνομα, καὶ ἐπομένως, τακτικὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐκδιδομένου ἐπισήμου Γράμματος, καταβάλλει τὸ πωλοῦν ἢ καὶ παραχωροῦν πρόσωπον μίαν Ὄθωμανικὴν λίραν (γρόσια 100) πρὸς ὄφελος τοῦ παγκαρίου.

Ε'. Κατὰ πᾶσαν δεκαετίαν ἀνανεοῦνται, χάριν τῆς ἀναγκαίας ἀσφαλείας, ὅλα τὰ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν γυναικείων στασιδίων ἔγγραφα, τελουμένου ἐνός μετζιτιέ (γρ. 20) ὡσαύτως διὰ δικαίωμα τοῦ παγκαρίου.

ΣΤ'. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι κατὰ γράμμα πρὸς τὰς θεσπισθείσας ταύτας διατάξεις ἀποστεροῦνται ὀλοτελῶς τοῦ δικαιώματος τῆς κτήσεως καὶ χρήσεως τοῦ στασιδίου κατεχομένου ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ ἀδιαφιλονικήτως.

Ἐκ τῶν ἐκτεθειμένων ὄρων ἐξάγεται ὅτι οἱ κάτοχοι στασιδίων οὐδόλως θεωροῦνται ἀπόλυτοι κύριοι αὐτῶν ἀλλ' ὡς μόνον ἔχοντες τὴν χρῆσιν αὐτῶν ἐπιτροπομένης αὐτῆς Ἐκκλησιαστικῶς διὰ τὴν καταβληθεῖσαν χρηματικὴν ποσότητα, ὡς διαλαμβάνει ὁ διατακτῆριος Τόμος τοῦ αἰδίου Χρυσάνθου.

Διό και ἐγένετο εἰς ἐνδειξιν ἀσφαλείας τὸ παρὸν Ἐκκλησιαστικὸν γράμμα καὶ ἐδόθη τῇ εἰρημένῃ Κ.

Ἐν Πατριαρχείοις 1862 τῇ

Ἡ Ἐφορία τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ

Ὁ πρόεδρος

(Ἐνεκρίθη ὅπως καὶ ἐνταῦθα ἰσχύη ὁ παρὼν κανονισμὸς)

1863 (Σ. 73) Τὸν Ἀγαθόνικον διὰ 12 Μηνιαῖα 5500, τὸν Ἐλληνοδιδάσκαλον Ἰωάννην Μηνιαῖα 12 Γρ. 8150, τὸν Ἀλληλοδιδάσκαλον Μηνιαῖα 12 καὶ ἡμε: 10 6617, εἰς Ἰωάννην Ἀλληλοδιδάσκαλον ἐχρεώσονται ἀπὸ τοῦ 1862, 1200, Ἰωάννην Ἀλληλοδιδάσκαλον 1200 καὶ τοὺς Παιδονόμους Μηνιαῖα 12 1650, Βιβλία εἰς πτωχὰ παιδία 385, Ἐλεημοσύνη τοῦ ἔτους 4640.

1863 (277) Τῷ 1863: κατὰ τὴν 25: Φεβρουαρίου ἐπὶ ἡμερῶν τοῦ Σεβ: μοι Γερ: ἀγ: Σηλυβρίας κω Ζαχαρία. ἐφυτεύθησαν ἔξω τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας, καὶ τῆς Μητροπόλεως οἱ δύο πλάτανοι παρὰ τοῦ καδυλάπτη Πέτρου ἀποστόλου. ἐγράφησαν δὲ ἐν τῷ παρόντι κώδικη δι' ἐνθύμησιν.

ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἱερόθεος Ἀϊναλίδης

1863 (Σ. 266) φέρεται τὸ ἔξης πατριαρχικὸν γράμμα:

Ἰωακείμ ἐλέου Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Σηλυβρίας καὶ ὑπέριτε ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κυρ: Ζαχαρία Χάρις εἶη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Καθ' ἣν δέδωκεν ἀρτίως ἀναφορὰν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ ἐξοχώτατος ἐν Ἱατροῖς κ. Σαράντης Ἀρχιγένης, ἐπειδὴ ἐντὸς τοῦ ἐν τῇ Κωμοπόλει Ἐπιβάταις τῇ πατρίδι αὐτοῦ προσυστηθέντος καὶ δι' ἰδίων του ἐξόδων συντηρουμένου Παρθεναγωγείου μέλλων ἤδη ἀνοικοδομησαὶ καὶ Ἱερόν Ναὸν, ἐξαιτεῖται ὅπως τὸ εἰρημένον Παρθεναγωγεῖον, ὅπερ μετὰ τὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀνοικοδομὴν θέλει χρησιμεύσει εἰς γυναικεῖον Μοναστήριον, περιβληθῆ διὰ τῆς Σταυροπηγιακῆς ἀξίας καὶ χάριτος, ἀναφερόμενον εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἀγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ Σταυροπήγια Ἱερά Καταγωγία.

Διὰ τοῦτο ἐγκριθείσης Ἐκκλησιαστικῶς τῆς αἰτήσεως τῆς ἐξοχότητος του ἐπειδὴ κατὰ τὴν τάξιν ἀπαιτεῖται, ἵνα παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀποσταλεῖς καταβληθῆ σταυρὸς ἐν τῷ ἀναγενησομένῳ Ναῷ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων μετὰ Παρακκλησίῳ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Κων-

σταντίνου καὶ Ἐλένης, ἀνατιθέμενοι τὴν ἱεράν ταύτην πράξιν τῇ αὐτῇ ἱερότητι ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλλομεν αὐτῇ, ὅπως μεταβάσῃ εἰς τὴν ρηθεῖσαν Κωμόπολιν τῶν Ἐπιβατῶν πῆξιν τὸν ἀποστελλόμενον αὐτῇ σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ρηθέντι Παρθεναγωγεῖῳ ἀνοικοδομηθησομένου Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς γνώρισμα τῆς σταυροπηγιακῆς αὐτοῦ χάριτος κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ θεοφιλοῦς Κτίτορος. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

ἄωξ' Μαῖου

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν χω ἀδελφός.

1864 (Σ. 75) Τὸν πάτερ Ἀγαθόνικον διὰ 12 μῆνας ἅ 400 Γρ. 4800, εἰς τοὺς Ἐλληνας διδασκάλους διὰ 8 1/2 μηνιαῖα 6225, τὸν Ἀλληλοδιδάκτην διὰ 12 μηνιαῖα ἅ 500 Γρ. 6000, τὸν Παιδονόμον Γαβριὴλ καὶ Ἰωάννην 540, δι' ἀσβέστι τοῦ Παρθεναγωγείου 30.

1865 (Σ. 78) Πάτερ Ἀγαθόνικον διὰ 12 μηνιαῖα 4800, τὸν Παντελάκην Ἀλληλοδιδάκτην μηνιαῖα 6 Γρ. 3000, τὸν Ἀναστάσιον Ἀλληλοδιδάκτην Μηνιαῖα 5 Γρ. 2250, τὸν Κωνσταντῖνον Ἐλληνοδιδάσκαλον Μηνιαῖα 11 τὰ μὲ 7 πρὸς 650 τὰ δὲ 4 πρὸς 700 Γρ. 7350, τὸν Ἀναστάσιον ἀδελφόν του Μηνιαῖα 5 ὑποδιδάσκαλον πρὸς γρ. 400 Γρ. 2000.

1866 (Σ. 79) Εἰς πάτερ Ἀγαθόνικον μηνιαῖα 7 2800, εἰς Θεοχάρην ἀλληλοδιδάκτην Μηνιαῖα 7 3500, εἰς Νικόλαον ἔλληνοδιδάσκαλον Μηνιαῖα 7 4200, εἰς Παντελάκην ἀλληλοδιδάσκαλον Μηνιαῖα 5 2500, εἰς Ἀναστάσιον ἔλληνοδιδάσκαλον Μηνιαῖα 5 3500 εἰς Μαριγὸν διδασκάλαν Μηνιαῖα 6 2500, εἰς Ἀρχιδιάκονον μηνιαῖα 12 900, εἰς Ἰωάννην παιδονόμον διὰ μηνιαῖα 7 πρὸς γρ. 130 910, εἰς Κύριον Φωτάκην Παπαδόπουλον διὰ ἀλληλοδιδάσκαλον ὅπου ἐστάλη ὀπήσω 700, εἰς Κυριαν Μαριγὸν διδασκάλαν διὰ παλαιούς μισθοὺς ὅπου ἐστερεῖτο 2000.

1867 (Σ. 81) Εἰς τὸν Ἀναστάσιον Ἐλληνοδιδάσκαλον διὰ 12 μῆνας 8650, εἰς τὸν Ἀλληλοδιδάσκαλον Παντελάκην διὰ 12 μῆνας 6000, εἰς τὴν Διδασκάλισσαν Μαριγὼν δι' 6 μῆνας καὶ 1520 ὅπου ἤθελεν ἀπὸ τοὺς προκατόχους 4520, εἰς πτωχοὺς ὄλου τοῦ χρόνου 4620. Τὸ σύνολον 50884 δαπάναι.

1868 (Σ. 83) Τὸν Διδάσκαλον Ἀναστάσιον διὰ 12 Μῆνας 9000, Τὸν Ἀλληλοδιδάσκαλον Παντελάκην διὰ 4 Μῆνας 3000, Τὸν Ἀλληλοδιδάσκαλον Θεοχάρην διὰ 6 Μῆνας 3000, Τὴν Διδασκάλισσαν Ἐλένην, διὰ 12 Μῆνας 3600, Τοὺς πτωχοὺς δι' ὀλόκληρον τὸ ἔτος 4500. Τὸ σύνολον 49646 δαπάναι.

Ἐν σελ. 259—260 ἀντίγραφον γράμματος τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ζαχαρίαν περὶ μνηστείας.

1869 (Σ. 85) Τὸν Ἑλληνοδιδάσκαλον Ἀναστάσιον διὰ 12 Μῆνας 9000, Τὸν Ἀλληλοδιδάκτην Θεοχάρην διὰ 9 Μῆνας 4500, Τὸν Ἀλληλοδιδάκτην Ἀδαμάντιον διὰ 3 Μῆνας 1500, Τὴν Διδασκάλισσαν Κυρίαν Ἐλένην διὰ 12 Μῆνας 4200, Τὸν παιδονόμον Χρηστάκην διὰ 12 Μῆνας 940, διὰ τοὺς πτωχοὺς ὄλου τοῦ ἔτους 4500. Τὸ σύνολον 54194 δαπάναι.

Ἐν σελ. 277 τὰ ἐξῆς:

Τῷ 1866 Μαρτίου 25: ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τῆς Ἱερᾶς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Κορφαλή¹⁾, παρὰ τοῦ Σεβασμιοτάτω μοι Γέροντος ἀγίου Σηλυβρίας Κυρίου Ζαχαρία του ἐκ Πανίδου τῆς ραιδεστοῦ, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ψαλλέντος ἀγιασμοῦ, τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῇ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐξ ἀνάγκης ἐγένετο. Πρῶτον ἤδη ἀνακαινεῖται ἐκκλησία ἐκ βάρων ἐν τῷ χωρίῳ Κορφαλή, με ὑψιλὸν Βασιλικὸν Φιρμάνιον ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀγίου Γερασίμου, καθότι τὸ πρῶτον ὑπῆρχον ἐν αὐτῷ τῷ χωρίῳ κάτεικοι Ὁθωμανοί.

Τὰ δὲ ἐγκαινία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, ἐτελέσθησαν πάλιν παρὰ τοῦ Σεβμοι: Γερν: ἀγίου Σηλυβρίας Κῶ Ζαχαρία τῷ 1869: Μαΐου 18: Κυριακῇ τῆς Σαμαριτίδος καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ τελετῇ τῶν ἐγκαινίων ἢ Μνήμη τῆς Ἱερᾶς ἐκκλησίας ὀνομάσθη κατ' αἵτησιν τῶν ἐγχωρίων χριστιανῶν, ἐπ' ὄνόματι τῶν Ἁγίων Θεοσέπτων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης. ἐγράφη δὲ ἐν τῷ παρόντι Κώδικη εἰς ἐνθύμησιν.

Ἐν Σηλυβρίᾳ τῇ 30: Ἰουλίου 1869:

ὁ Παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ μοι Γερ: ἀγίου Σηλυβρίας
ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροθέος Ἀϊναλίδης ἐκ Πανίδου

1) Τὸ παρὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν χωρίον Κορφαλή (τώρα εἶνε σιδηροδρομικὸς σταθμὸς) κατ' ἄνωγαν ἀπὸ 100 περίπου Τουρκικὰς οἰκογενεὰς καὶ ἄλλας τόσας Ἑλληνικάς, ὧν αἱ ἡμίσεις Βουλγαροφῶνοι. Οἱ χριστιανοὶ διετήρουν δημοτικὸν σχολεῖον καὶ ἀπὸ τοῦ 1908—1912 παρθεναγωγεῖον, τὴν διδασκάλισσαν τοῦ ὁποίου ἐμισθοδοτεῖ ὁ πατήρ μου. Μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Θράκης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, οἱ μὲν ἑλληνόφωνοι κάτοικοι μετηνάστευσαν εἰς Ἑλλάδα, οἱ δὲ βουλγαροφῶνοι ἔμειναν μέχρι πρὸς τριετίας, ὅποτε μετηνάστευσαν εἰς Βουλγαρίαν.

1870 (Σ. 87) Ἰανουαρίου 24, γρ. 92 εἰς διόρθωσιν σπηταλίων εἰς Ἄγιον σπηρίδωνα.

1870 (Σ. 87) εἰς Ἀδαμάντιον ἀλληλοδιδάσκαλον διὰ Μηνιαῖα 12 7200, εἰς ἕλληνας διδασκάλους διὰ Μηνιαῖα 7 Μιχαήλον καὶ 5 Νικόλαον 6000, εἰς διδασκαλον παρθεναγωγείου διὰ Μηνιαῖα 12 4200, εἰς παιδονόμον διὰ Μηνιαῖα 12 1200, εἰς μισθὸν Ἑλληνοδιδασκάλου Νικολάου Μηνῶν 12 6375, εἰς μισθὸν ἀλληλοδιδασκάλου Ἀδαμαντίου μηνῶν 12 7200, Διδασκαλίσης Ἐλένης Μηνῶν 7 2450, Διδασκαλίσης Ἀκριβῆς Μηνῶν 3 2125, Παιδονόμου Μηνῶν 12 1320, διάφορα ἔξοδα 3748, τὸ σύνολον 75505, Ἄγιος Τάφος 100 Πανήγυρις 35020.

1871 (Σ. 91) Ἰανουαρίου 24. Ἑλληνοδιδάσκαλον Νικόλαον Μηνιαῖα 12 6375

Ἀλληλοδιδάσκαλον Ἀδαμάντιον Μηνιαῖα	7200
Διδασκάλισσαν Ἐλένην Μηνιαῖα	7 2450
Διδασκάλισσαν ἀκριβῆν Μηνιαῖα	3 2125

1871 (Σ. 92) Ἀλληλοδιδάσκαλον Ἀδαμάντιον Μηνιαῖα 12 ἄ γρ: 600 7200, Ἑλληνοδιδάσκαλον Νικόλαον Μην. 6 ἄ γρ. 575 καὶ 6 ἄ γρ. 600 7050, Διδασκάλισσαν μην. 12 ἄ γρ. 500 6000, Παιδαγωγὸν μην. 12 ἄ γρ. 120 1440 Τὸ σύνολον 73557. Πανήγυρις 32268 ἔσοδα.

1875 (Σ. 277) κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἐξεδώθη κατ' αἵτησιν τοῦ Σεβμοι Γέροντος Ἁγίου Σηλυβρίας κύρ Ζαχαρία ὑψιλὸν Φιρμάνιον περὶ ἀνεγέρσεως ἐκκλησίας εἰς χωρίον Αὔρεν¹⁾ τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας ἐπ' ὄνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς ἀποδώσεως ὑπ' ἀριθμὸν 2575: πρώτην φοράν ἀνεγέρητε ἐν τῷ χωρίῳ τούτου ἐκκλησία ἀπέναντι τῆς ὁχθῆς τῆς συνοικίας τῶν ἐκεῖ κατοίκων Ὁθωμανῶν. ἢ δὲ ἐκεῖ σχολὴ ἀνηγέρθη πρὸ τριῶν ἐτῶν τῇ ἐπιστάσει τοῦ Ἱεροθέου ἀρχιεπισκόπου Ἀϊναλίδη καὶ τῇ συνδρομῇ τοῦ Γερ Ἁγίου Σηλυβρίας καὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τῆς ἐπαρχίας ταύτης Σηλυβρίας.

(Διαθήκη ἐν τῷ χωρίῳ Κιοτζοῦκ Σεῖμὲν²⁾)

1876 (Σ. 117) Ἐπειδὴ ὁ θάνατος εἶναι κοινὸς εἰς ὄλους τοὺς ἀν-

1) Τὸ χωρίον Ἀβρεν (Τουρκ. Ἀκ Βιράν) εἶχε περὶ τὰς 150 οἰκογενεὰς Βουλγαροφῶνους, αἵτινες, μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος τῷ 1909, προσεχώρησαν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν ἐξαρχίαν. Μετὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον μετηνάστευσαν εἰς Βουλγαρίαν.

2) Τὸ ἀναφερόμενον χωρίον Κιοτσοῦκ Σεῖμὲν ἦτο τοιφλίκιον τοῦ Ζανῆ Στεφάνοβιτς Σκυλίτη, τὸ ὅποιον ἐπώλησε περὶ τὰ 1880, ἀν δὲν ἀπατώμαι, εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ βουλγαροφῶνους κατοίκους, οἵτινες, μετὰ τὸ Τουρκικὸν Σύνταγμα, προσεχώρησαν εἰς τὴν ἐξαρχίαν. Μετὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον ἀνεχώρη-

θρώπους είναι όμως άδηλος ή ώρα του θανάτου. διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ὁ Κωνσταντῖνος Δημητρίου Κάτοικος τοῦ χωρίου Κιοτσουκ σείμην τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας διὰ τὸ ἄδηλον τοῦτο τοῦ θανάτου φοβού μενος μήποτε τὰ καθ' ἐμὲ ἀδιάθετα μείνωσιν, σφῶς ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ὑγιᾶ τὴν παρούσαν μου τελευταίαν διατίθεμαι διαθηκὴν ἔμπροσθεν τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἀρχιερέως καὶ τῶν περὶ αὐτῶν ἀξιολόγων προκρίτων καὶ πρῶτον ἀφίνω εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς μου χριστιανούς καὶ εἰς ὅσους μὲ ἀδίκησαν καὶ ἔβλαψαν τὴν ἀπὸ καρδίας συγχώρησιν ἐπομένως ἐκ τῆς εὐρεθείσης μοι κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας ἀφίνω εἰς τὰς δύος μου ἀδελφάς Ἀναστασίαν καὶ τρέγκα ἀνὰ ἕν μοσχάριον ἑνὸς ἔτους εἰς δὲ τὸν θετὸν μου υἱὸν Κωνσταντῶ θανασάκογλου ἐπὶ τῷ ὄρω ὅτι θέλει γηροκομήσει ἐμὲ καὶ τὴν Σύζηγόν μου Μήτηρον τὰ ἐξῆς πέντε βώδια, δώδεκα ἀγέλαδια ἀρσενικά καὶ θηλυκά δύο βουβάλες καὶ δύο βουβαλάκια τριάκοντα πρόβατα καὶ ἕνα ἵππον εἴκοσι κοιλὰ σιτάρι ἐσπαρμένο ἐν Πετσιλέρ καὶ εἴκοσι κοιλὰ βρώμην καὶ ὅτι κινητὰ ἐπιπλα ὑπάρχουν εἰς τὴν οἰκίαν μου. Ταύτην μου τὴν διαθήκην θέλω νὰ ἔχω τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχύν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης. ὅστις ἐπιχειρήσῃ νὰ ἀθετήσῃ ἢ νὰ παρασαλεύσῃ αὐτὴν εἰς τὸ παραμικρὸν νὰ ἔχη τὸν θεὸν τὸν ἀπροσώληπτον Κριτὴν, ἀντίδικον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως δι' ἃ αὕτη χεὶρὶ τῇ ἐμοὶ ἐβεβαιόθη καὶ παρ' ἄλλων ἀξιοπίστων μαρτύρων εἰς ἀσφάλειαν..

ἐν τῇ Ἱερᾷ μητροπόλει Σηλυβρίας τῷ ἄωστ'· Μαΐου ιδ'· διὰ τὸν ἀγράμματον κωνσταντῖνον Δημητρίου κατὰ παρακλησιν του, τὸν ὑπογράφω ἐγὼ ὁ Πνευματικὸς παπᾶ Γεώργιος Οἰκονόμος τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας Σηλυβρίας αὐτὸς δὲ σταυροποιεῖ

ὁ σκευοφύλαξ σταυρῆς Σωτηρίου μαρτυρῶ
Ἀναστάσιος Μιχαὴλ μαρτυρῶ
Εὐλάμπιος Θεοδωρίδης μαρτυρῶ
βασιλείος Ἀθανασίου Μαρτυρῶ
Τριαντάφυλλος Ἀναστασιάδης

Ἀκολουθεῖ ἐν σελ. 253—255 ἀντίγραφον ἐκθέσεως, πρὸς τὸν Πατριάρχην Κιπύλεως, ἐκ Μυριοφύτου ἀπὸ 18 Ἰουνίου 1873 τῶν Σηλυ-

ρσαν εἰς Βουλγαρίαν. Μετ' αὐτὸν ἀπωκίσθησαν Τοῦρκοι καὶ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν κάτοχην ὀλίγοι ἐκ τῶν παλινοσθησάντων ἐκ Στράντζας, οἵτινες καὶ τὸ ἐγκατέλειψαν ὁμοῦ μὲ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν,

βρίας Ζαχαρίου, Καλλιουπόλεως Γρηγορίου, Νυσσάβας Ἰγνατίου καὶ Μετρῶν Ἀνθίμου, οἵτινες ἀπεστάλησαν αὐτόθι ἵνα ἐξετάσουν τὰς ἐναντίον τοῦ ἐπισκόπου Μυριοφύτου Γρηγορίου (τοῦ Φωτεινοῦ) κατηγορίας καὶ ἀποφαινόμενοι ὅτι οὐδὲν εὔρον ἐπ' ἐλάχιστον ἐπιβαρύνοντα αὐτόν.

Ἐν σελ. 256 Ἀντίγραφον γράμματος τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Μετρῶν Ζαχαρία ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1853 δι' οὗ τοῦ ἀγγέλλεται ἡ μετάθεσις τοῦ ἀπὸ τὴν ἐπισκοπὴν Ἐρυθρῶν. Κατόπιν ἀντίγραφον γράμματος τοῦ πατριάρχου Ἰωακείμ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1875 πρὸς τὸν Σηλυβρίας Ζαχαρίου περὶ γάμου καὶ ἐν σελ. 257 ἀντίγραφον τοῦ ἰδίου πατριάρχου πρὸς τὸν ἴδιον ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1861 περὶ προβιβασμοῦ τοῦ ἀπὸ ἐπισκόπου Μετρῶν εἰς τὴν Μητρόπολιν Σηλυβρίας.

Ἐν σελ. 278 τὰ ἐξῆς
1878 Σωτήριον ἔτος

Γνωστὸν ἐγένετω τῆς πάσι ὅτι κατὰ τὴν ἐντεύθεν διάβασιν τῶν προσφύγων παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἐγένετω ἡ ἐκκλησία τοῦ χωρίου κορφαλῆ. Σεμνομένη ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Ἐν Δόξων Θεοστέπων Μ. Βασιλέων Κωνσταντῖνου καὶ Ἐλένης θεία ἐπένευσις διὰ συνεργείας τοῦ Σεβ. Μ. Προέδρου καὶ διὰ συνδρομῆς καὶ δαπάνεις τῶν φιλευσεβῶν ὀρθόδοξων χριστιανῶν τέλεον ἀνηγέρθη καὶ εἰς πέρας τὸ ἔργον ἐλθόντος. κατὰ τῷ χιλιαστοκτακοσιοστονογδοηκοστοῦ πρώτου ἐπιτελέσθησαν καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς ρηθῆσης Ἱερᾶς Ἐκκλησίας καὶ πάλιν εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα Ἠγιασθη παρ' ἐμοὶ τοῦ ταπεινοῦ Ἀρχιερέως Βράτζης (Νεοφύτου) ἀντηπροσωπεύοντος τὸν Γηρεῶν Ἁγιον Σηλυβρίας Κ. Κύριλλον.

Ἐν ἔτι ἄωπα Μαΐου κδ'.
† Ὁ Βράτζης Νεόφυτος

Ἐν σελ 281 λογαριασμούς καὶ ἐν σελ. 282 τὰ ἐξῆς:

Τῇ 30 Ἰανουαρίου ἡμέραν τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. τελεῖται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπέτειος ἑορτὴ καὶ ἀρχιε-

1) Ὁ Βράτσης Νεόφυτος ἐξελέγη Βράτσης τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1872 καὶ ἐπ' ὀλίγον καιρὸν ἐχρημάτισεν ἀντιπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτου Σηλυβρίας Κυρίλλου. (Σάρδεων Γερμανοῦ: Ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι Βορείου Θράκης «Θρακικά» τόμ. 8 σελ. 130).

ρατική λειτουργία ὑπὲρ τῶν συνδρομητῶν τῶν Ἱερῶν καθηδριμάτων τῆς πόλεως ταύτης, καθὴν μνημονεύονται τὰ κάτωθεν σημειουθέντα ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν.

Ζώντων

Κυρίλλου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

κεκοιμημένων ἀρχιερέων (Σηλυβρίας) Ἀρσενίου (1689)

Παρθενίου χρυσάνθου. Θεοκλήτου. Καλλινίκου. Μακαρίου. Ἱεροθέου. Μιτθαίου, Σωφρονίου. Ἰωαννικίου. Μελετίου. Ζαχαρίου, (ἀπεβ. 1877 Φεβρ. 6)

Ἐν σελ. 283 τῶν Κεκοιμημένων συνδρομητῶν

Νεοφύτου Ἱερομονάχου. Σωτηρίου. πολυχρονίου. Μιλτιάδου. παρασκευᾶ. Γεωργίου. Εὐδοκίας. δημητρίου. κωστή. σμαραγδῆς Νικολάου κατήγκος Ἀναστάς Δημητρίου πούλοδς προσκυνητριάς) ἀναστασίας χουρμουζίου. Διονυσίου Νικολάου σπανδονῆ Ἑλένης ἀνίκας Ἀθανασίου Μαρίνου κωστάκη πρ τζοχερίς τόμνας σωτηρίου τζοχερίς. σαράντη. [Ἐλευθερίου Σμαραγδῆς τέκνων. Σταυρῆ γονέων τέκνων καὶ ἀδελφῶν]. Τὰ ἐντὸς [] προσετέθησαν κατόπιν διὰ χειρὸς Δ. Σταυρίδου ἐν ᾧ τὰ προηγούμενα θὰ εἶναι προγενέστερα.

Ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ κώδικος κατ' ἀρχὰς οἱ λῆσμοὶ τῶν ἐπιτροπῶν ἐθεωροῦντο κατὰ Νοέμβριον, τῷ 1825 εἰς τὰς 23 (Σ. 4), τῷ 1826 εἰς τὰς 28 (Σ. 5), τῷ 1827 εἰς τὰς 15 (Σ. 6), κατόπιν κατὰ Δεκέμβριον τῷ 1828 εἰς τὰς 23 (Σ. 9), τῷ 1829 εἰς τὰς 30 (Σ. 11), ἔπειτα εἰς τὸ 1831 καὶ 1832 εἰς τὰς 13 Ἰανουαρίου (Σ. 13 καὶ 15), τῷ 1833 εἰς τὰς 17 Ἰανουαρίου (Σ. 16), τῷ 1834 καὶ 1835 εἰς τὴν 1 Φεβρουαρίου (Σ. 18 καὶ 19), τῷ 1837 εἰς τὴν 11 Ἰανουαρίου (Σ. 20), τῷ 1838 εἰς τὰς 10 Φεβρουαρίου (Σ. 22), τῷ 1839 εἰς τὰς 12 Ἰανουαρίου (Σ. 24), τῷ 1840—1843 εἰς τὰς 20 Αὐγούστου (Σ. 26, 27, 29 καὶ 31), τῷ 1847 εἰς τὰς 20 Ἰανουαρίου (Σ. 36), τῷ 1848 εἰς τὰς 21 Ἰανουαρίου (Σ. 37), τῷ 1849 εἰς τὰς 23 Ἰανουαρίου (Σ. 40). Κατόπιν καὶ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος οἱ λῆσμοὶ ἐθεωροῦντο εἰς τὰς 25 Ἰανουαρίου, τοπικὴν ἑορτὴν τῆς ὁσίας Ξένης, τῆς ὁποίας τὸ σεπτὸν σκῆνος διετηρεῖτο εἰς Σηλυβρίαν, μεταφερθὲν μετὰ τὴν ἔξοδον τῶν Ἑλλήνων εἰς Καβάλλαν. Μετὰ τὸν ἑσπερινὸν προσεκαλοῦντο οἱ πρόκριτοι παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Σηλυβρίας εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου ἐθεωροῦντο οἱ λῆσμοὶ καὶ ἐγένετο ὁ διορισμὸς τῶν νέων ἐπιτρόπων καὶ ἐφόρων· συχνάκις ὅμως ἤρνοῦντο πολλοὶ ὅπως δεχθῶσιν καὶ σχεδὸν μετὰ βίας ἐπειθαναγκάζοντο «ὅπως φιλήσουν χερί» ὁπότε καὶ ἐθεωρεῖτο ὅτι εἶχον δεχθῆ.